

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg har to spørgsmål til hr. Estrup.

Det ene spørgsmål er på baggrund af bemærkningerne om Ruslands eventuelle optagelse i NATO. Er det sådan, at hr. Estrup vil være med til at vedtage en dagsorden om, at den danske regering skal foreslå, at Rusland optages i NATO? Så synes jeg, diskussionen begynder at blive interessant, men ellers er det jo bare mundsvejr.

Så vil jeg gerne spørge hr. Estrup, om han kan kaste lys over, hvad det er, regeringspartierne vil i disse forhandlinger. Den socialdemokratiske ordfører var jo ikke i stand til at redegøre nærmere for, om Socialdemokratiet ønskede at støtte den hårde linje, som regeringen har gjort hidtil, eller om man ønskede at tilbyde Rusland en juridisk bindende aftale. Hr. Estrup fastslog korrekt, at det ville være skadeligt, hvis der kom atomvåben ind på nye områder. Mener Det Radikale Venstre, at der skal gives en sådan juridisk bindende garanti til Rusland?

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg tror, man må sige, at vi i denne sal kan vedtage mange dagsordener om garantierne til Rusland, men det er ikke sikkert, at vi kan realisere dem, og jeg har ikke nogen intentioner om at begynde at føre udenrigspolitik fra bagsædet. Som hr. Keld Albrechtsen udmærket ved, så er den danske forfatning ganske klar på det punkt. Den har jeg tænkt mig at overholde.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Jørgen Estrup, om han vil være med til at vedtage en dagsorden her i Folketinget, der opfordrer den danske regering til at tilbyde Rusland NATO-medlemskab, eller om hr. Jørgen Estrup ikke vil.

Så vil jeg godt spørge hr. Jørgen Estrup, om hans bemærkninger angående regeringens førelse skal forstås sådan, at Det Radikale Venstre ingen holdning har til, om det vil være en rigtig løsning at gå ind – som præsident Chirac har foreslået – og forhandle om formelle, juridisk bindende garantier.

Hr. Estrup er vel klar over, at hvis det overhovedet skal have nogen mening at forhandle med Rusland, så måtte det være sådan, at Jeltsin og hans stabschef måske ville være med til at undertegne sådan en aftale. Jeg ved det ikke.

Statsministeren er ikke tilhænger af det, og han er rent imod NATO-udvidelsen under alle forhold. Så jeg ved slet ikke, om det kan lade sig gøre. Det må da være afgørende for Det Radikale Venstre, på hvilken måde en sådan sikkerhedsarkitektur bygges op. Men er Det Radikale Venstre fuldstændig hamrende ligeglad?

Annette Just (FP):

Høg eller fredsdue? Det er noget af det, der er blevet sagt meget om i dag. Ikke desto mindre er det jo i virkeligheden et ornitologisk debateme, hvilken af dem der er mest krigerisk. Er det høgen eller duen, når den skal forsvare sine unger?

Jeg vil gerne starte med at takke udenrigsministeren for den tale, han kom med. Den klarlagde, hvad Danmark står for, og det er jeg glad for. Jeg er i særdeleshed glad for, at det er en – undskyld, jeg siger det – radikal udenrigsminister, der kom med den tale, for så føler jeg mig rimelig sikker. Der kunne være så mange andre, som måske ville have nemmere ved at gøre det end udenrigsministeren i dag.

Jeg har prøvet at se på, hvad det var, der skete, da Warszawapagten smuldrede og Sovjetunionen krympede ind og blev til ingenting. Det, der skete, var, at vi oplevede nationer få lov til at genopstå som frie nationer, som faktisk også fik demokrati, som blev til suveræne nationer, og som vi begyndte at acceptere og anerkende som sådanne.

Så blev OSCE oprettet som den europæiske sikkerhedsstruktur for FN. Organisationen fik større magt, idet den blev ændret fra CSCE til OSCE, og den dækker sikkerhedsstrukturen i hele Europa. Så sagde Rusland: Ja, ja, vi skal nu altså også have lidt fornuft her og en lille smule sikkerhed og militær styrke. Så blev SNG opbygget. Vi havde NATO, som stadig væk eksisterer og har gjort det i de sidste 50 år.

Men hvad skete der så? Der skete noget, som i virkeligheden er det mest interessante, og som jeg er glad for at udenrigsministeren tog med. Det var nemlig, at man startede Partnerskab for Fred, hvor man blandede landene fra SNG og fra NATO, og det er, som om den diskussion er faldet en lille smule ud af debatten i dag. Men er det i virkeligheden ikke det allervigtigste, at SNG-landene og NATO-landene kan samarbejde om det, der er væsentligt, nemlig fred og sikkerhed i Europa? Det mener jeg.

Jeg vil godt tage udgangspunkt i noget af det, hr. Gert Petersen sagde, bortset fra alt det med